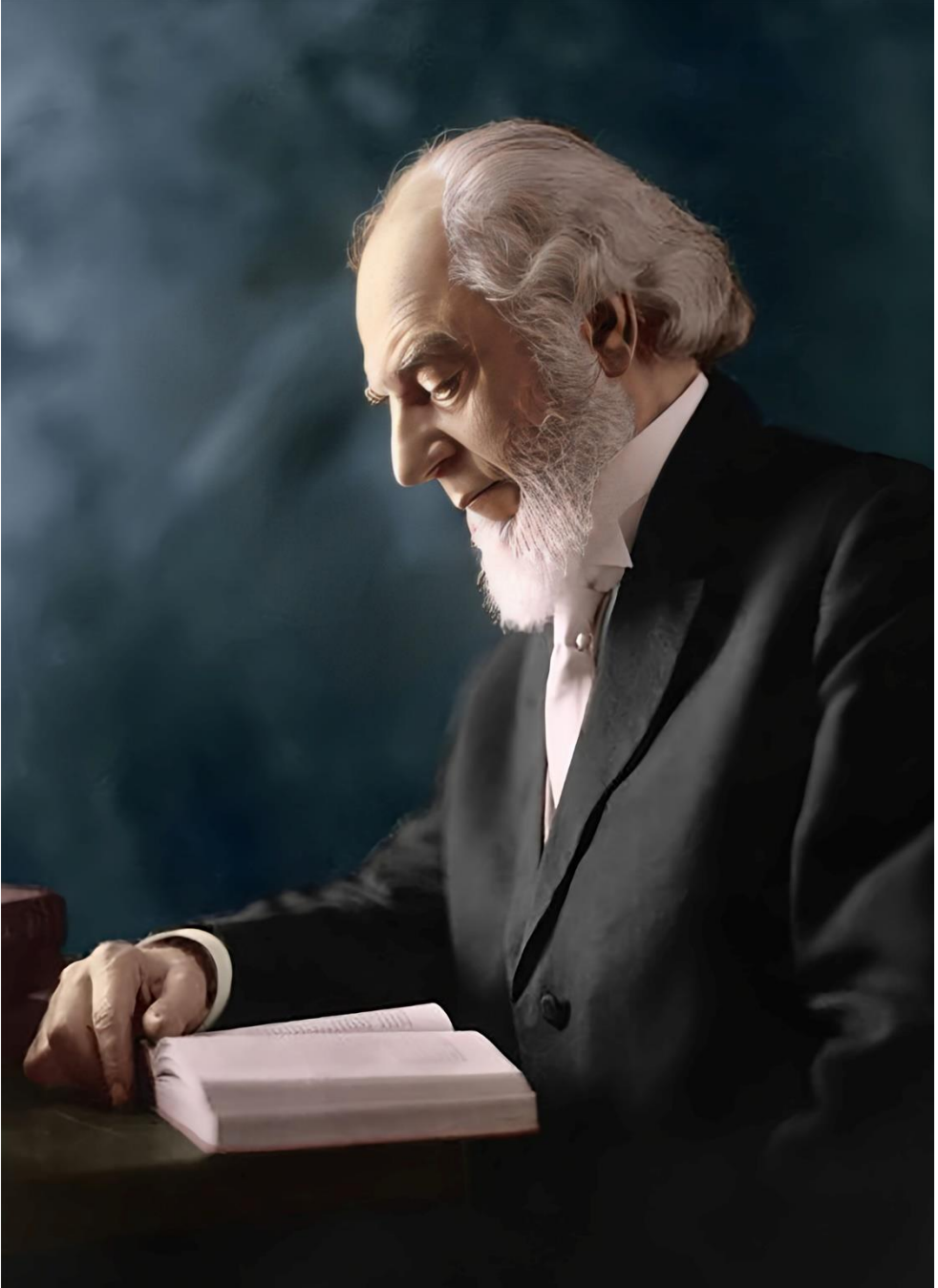

چارلز تیز راسل (Charles Taze Russell)

در این نوبت از معرفی مشاهیر تاریخ کلیسا به زندگی چارلز تیز راسل (Charles Taze Russell)، خواهیم پرداخت.

او متولد ۱۶ فوریه ۱۸۵۲ میلادی پیتسبورگ - و متوفی به تاریخ ۳۱ اکتبر ۱۹۱۶ میلادی، پامپا، تگزاس می‌باشد.

او که بنیانگذار انجمن بین‌المللی دانشجویان کتاب مقدس، پیشرو شاهدین یهوه بود در آلگنی پیتسبورگ (Pittsburgh) از ایالت پنسیلوانیا متولد شد. راسل در سن ۲۰ سالگی هم پریزبتری و هم جماعت‌گرایی را ترک کرده بود، زیرا نمی‌توانست ایده ابدی بودن جهنم را با رحمت خدا سازگار ببیند. هنگامی که یک برخورد تصادفی با برخی از پیروان جنبش ادونتیست که توسط ویلیام میلر آغاز شده بود، داشت او با این ایده آشنا شد که می‌توان از کتاب مقدس برای پیش‌بینی نقشه نجات خدا استفاده کرد، به ویژه به عنوان طرحی که مربوط به پایان جهان است.

با کمک معلمان، راسل توانست استفاده از فرهنگ لغت عبری و یونانی را برای مطالعه کتاب مقدس به خوبی بیاموزد و در سال ۱۸۷۲ میلادی اولین کلاسهای کتاب مقدس خود را تشکیل داد. هر چند همین ویژگی نیز بعدها مورد چالش گرفت و در محاکمه‌ای که در ۱۷ مارس ۱۹۱۳ میلادی در دادگاه صورت گرفت او در طی بازجویی توضیح داد که تنها تا حدود ۱۴ سالگی به مدرسه رفته و پس از آن به کمک معلمان خصوصی آموزش دیده است. او همچنین گفت که با برخی اصطلاحات لاتین تا حدودی آشنایی دارد اما زبانهای عبری یا یونانی نمی‌داند، و بیان کرد که هیچگاه توسط اسقف یا خادم مذهبی منصوب نشده و در هیچ مؤسسه دینی یا مدرسه عالی تحصیل نکرده است.

با همکاری ان. اچ. باربور (N. H. Barbour) از روچستر (Rochester)، نیویورک، راسل در سال ۱۸۷۷ میلادی کتاب "سه جهان" و "دروی دنیا" را منتشر کرد. او

با استفاده از محاسبات پیچیده کتاب مقدس، از سال ۱۸۷۷ میلادی موعظه کرد که "بازگشت نامرئی" مسیح در سال ۱۸۷۴ میلادی رخ داده و پایان زمان امتها و آغاز عصر طلایی در سال ۱۹۱۴ میلادی خواهد بود، که با جنگ بین سرمایه‌داری و کمونیسم یا سوسیالیسم دنبال می‌شود و پس از آن پادشاهی خدا توسط مسیح بر زمین حکمرانی خواهد شد.

راسل زندگی و دارایی خود را به موعظه دوران هزاره مسیح اختصاص داد. در سال ۱۸۷۹ میلادی او یک مجله کتاب مقدسی راه اندازی کرد که بعدها به نام "برج دیده‌بان" شناخته شد و در سال ۱۸۸۴ میلادی او انجمن کتاب مقدس و تراکت برج دیده‌بان را تأسیس کرد که به تجارتی با انتشارات گسترده تبدیل شد. کتابها و رساله‌های خود او (به ویژه هفت جلد مطالعاتی کتب مقدس) به تیراژ ۱۶ میلیون نسخه در ۳۵ زبان رسید و ۲۰۰۰ روزنامه موعظه‌های هفتگی او را منتشر می‌کردند. او تا زمان مرگش رئیس این جامعه بود. جنبش راسل با وجود مشکلی که از عدم تحقق پیش‌بینی آخرالزمانی او به وجود آمد، به بقای خود ادامه داد.

در حدود ژانویه ۱۸۷۶ میلادی، راسل نسخه‌ای از منادی صبح نلسون باربور را از طریق پست دریافت کرد. باربور نویسنده و ناشر با نفوذ ادونتیست بود. راسل به باربور تلگراف زد تا جلسه‌ای ترتیب دهد. باربور و جان هنری پاتون در مارس ۱۸۷۶ میلادی با هزینه راسل از آگنی دیدن کردند تا او بتواند استدلالهای آنها را بشنود و نتایجی را که هر یک از طرفین در مطالعات خود انجام داده بودند مقایسه کنند. راسل از سخنرانی باربور در تالار سنت جورج، فیلادلفیا در آگوست ۱۸۷۶ میلادی حمایت کرد و در دیگر سخنرانیهای باربور شرکت کرد.

از جمله آموزه‌هایی که باربور معرفی کرد این دیدگاه بود که مسیحیان مرده در آوریل ۱۸۷۸ میلادی زنده خواهند شد. راسل، که قبلاً گاهشماری نبوی را رد کرده بود،

متأثر شد تا زندگی خود را وقف چیزی کند که زندگی‌اش را به آن چه که اکنون معتقد بود، آخرین دو سال قبل از بازگشت نامرئی و روحانی مسیح است، اختصاص دهد.

او پنج فروشگاه لباس خود را به قیمت تقریبی ۳۰۰۰۰۰ دلار (ارزش فعلی ۸۵۸۴۰۰۰ دلار) فروخت. با تشویق و حمایت مالی راسل، باربور طرح کلی نظرات خود را در کتاب "سه جهان و برداشت این دنیا" که در سال ۱۸۷۷ میلادی منتشر شد، نوشت.

متنی که راسل پیش‌تر نوشته بود و با عنوان "موضوع و نحوه بازگشت خداوند ما" شناخته می‌شد، به همّت دفتر منادی صبح منتشر شد. راسل مشتاق بود که یک احیای مسیحی را رهبری کند و دو جلسه جداگانه از رهبران مسیحی در پیتسبورگ دعوت کرد. ایده‌های راسل، به ویژه تأکید بر نزدیکی ربودگی و دومین آمدن مسیح، در هر دو دوره رد شدند.

هنگامی که سال ۱۸۷۸ میلادی فرا رسید، پس از وقوع، شکست ربودگی مورد انتظار برای باربور و راسل، ناراحتی بزرگی برای آنها و همکاران و خوانندگانشان به همراه آورد. اما یکی از همکاران راسل به نام الکساندر هیو مک میلان (Alexander Hugh Macmillan) ادعا کرد که راسل ناراحت نبود.

"هنگامی که با راسل درباره اتفاقات سال ۱۸۷۸ میلادی صحبت می‌کردم، به او گفتم که روزنامه‌های پیتسبورگ گزارش داده بودند که او در شب یادبود مرگ مسیح، با لباس سفید روی پل خیابان ششم ایستاده بود و انتظار داشت به همراه دیگران به آسمان برده شود. از او پرسیدم: "آیا این درست است؟" راسل با صدای بلند خندید و گفت: "من آن شب بین ساعت ۱۰:۳۰ تا ۱۱:۰۰ شب در رختخواب بودم. با این حال، ممکن است برخی از افراد افراطی آن جا بوده باشند، اما من نبودم. من هم انتظار نداشتم در آن زمان به

آسمان برده شوم، زیرا احساس می‌کردم کارهای زیادی برای موعظهٔ پیغام پادشاهی به مردم زمین قبل از برده شدن کلیسا باید انجام شود."

به دلیل اشتباهی که به نظر می‌رسید در محاسبات رخ داده باشد، راسل دوباره به بررسی این دکترین پرداخت تا ببیند آیا این منشأ کتاب مقدسی دارد یا فقط یک عقیدهٔ ساده مسیحی است. او به این نتیجه رسید که این دکترین یک عقیدهٔ مسیحی است. او از طریق صفحات مجله "منادی"، دربارهٔ نتیجه‌گیریهایش در این موضوع نوشت. باربور، که از ناکامی انتظاراتشان خجالت‌زده شده بود، توضیحات راسل را رد کرد. آنها از اوایل ۱۸۷۸ میلادی تا اواسط ۱۸۷۹ میلادی در شماره‌های متوالی مجله به بحث پرداختند. در طی چند ماه، باربور برخی از دیدگاه‌هایی که قبلاً با راسل مشترک بود را تغییر داد و دیگر به گاه‌شمار نبوتی اعتماد نکرد. آنها شروع به بحث در مورد موضوع "فدیۀ مسیح" کردند و در نهایت به دلیل اختلافاتشان از هم جدا شدند.

راسل حمایت مالی خود را قطع کرد و مجله خود را به نام "برج دیده‌بانی صهیون و منادی حضور مسیح" تأسیس کرد و اولین شماره آن را در ژوئیه ۱۸۷۹ میلادی منتشر کرد. باربور در همان سال کلیسای غریبان را تشکیل داد و به انتشار "منادی صبح" ادامه داد.

با تشکیل انجمن برج دیده‌بان، راسل خدمتش را تشدید نمود. گروه مطالعهٔ کتاب مقدس او به صدها عضو محلی، با پیروانی در سراسر نیوانگلند، ویرجینیا، اوهایو و جاهای دیگر افزایش یافته بود. آنها سالانه مجدداً او را "کشیش" انتخاب می‌کردند و معمولاً از او به عنوان "کشیش راسل" یاد می‌کردند. جماعت‌هایی که در میان ملل دیگر نیز تشکیل شد از همین سنت پیروی کردند.

راسل نزدیک به یک دهم از ثروت خود را همراه با کمکهای مالی دریافت شده در سال ۱۸۸۱ میلادی صرف انتشار و توزیع کتاب "خوراک برای مسیحیان متفکر" کرد. در همان سال او همچنین کتابهای "خیمه و تعالیم آن" و "سایه‌های خیمه از قربانیهای بهتر" را منتشر کرد. در سال ۱۸۸۶ میلادی، پس از گزارشهایی مبنی بر این که بیشتر پول صرف شده برای انتشار این سه عنوان بازنگشته بود، او شروع به انتشار مجموعه‌ای کرد که قرار بود شامل هفت جلد باشد. این جلد‌ها به طور جمعی "فجر هزاره" نامیده شدند، که بعدها به "مطالعاتی در کتاب مقدس" تغییر نام دادند تا روشن شود که رمان نیستند. راسل شش جلد از این مجموعه را منتشر کرد.

۱. طرح اعصار، که بعدها به "طرح الهی اعصار" تغییر نام یافت، ۱۸۸۶ میلادی؛
۲. زمان نزدیک است، ۱۸۸۹ میلادی؛
۳. پادشاهی تو بیاید، ۱۸۹۱ میلادی؛
۴. روز انتقام، که بعدها به "نبرد آرماگدون" تغییر نام یافت، ۱۸۹۷ میلادی؛
۵. اتحاد بین خدا و انسان، ۱۸۹۹ میلادی؛
۶. آفرینش جدید، ۱۹۰۴ میلادی؛

انتشار به تأخیر افتاده جلد هفتم باعث ایجاد انتظار و رمز و راز بزرگی در میان دانش آموزان کتاب مقدس شد. پس از مرگ راسل در سال ۱۹۱۶ میلادی، جلد هفتمی با عنوان "اتمام سر" در سال ۱۹۱۷ میلادی منتشر شد؛ این به عنوان "اثر پس از مرگ او" تبلیغ شد. این جلد هفتم تفسیری با جزئیات از کتاب مکاشفه بود، اما همچنین شامل تفسیرهایی از کتاب حزقیال و کتاب غزل غزل‌های سلیمان بود.

به زودی اختلافات بسیاری پیرامون انتشار و محتوای آن به وجود آمد. به زودی معلوم شد که بخش بزرگی از محتوا توسط دو تن از همکاران راسل، کلیتون جی. وودورث

و جورج اچ. فیشر نوشته و گردآوری شده و توسط جوزف فرانکلین رادفورد (Joseph Franklin Rutherford)، رئیس جدید انجمن برج دیده‌بانی، ویرایش شده است.

تفسیرهای کتاب مقدس راسل با تفسیرهای کاتولیک‌ها و بسیاری از پروتستان‌ها در زمینه‌هایی متفاوت بود که چند نمونه آن ذکر می‌گردد:

"جهنم: او گفت که رستاخیز ۱۴۴۰۰۰ عادل، همچنین "خیل عظیم جمعیت" وجود خواهد داشت اما بقیه انسانها به جای عذاب در جهنم، در مرگ خوابیده‌اند و منتظر رستاخیز زمینی هستند.

تثلیث: راسل به خدایی مسیح ایمان داشت، اما با عقیده‌های سنتی متفاوت بود و آموزش می‌داد که عیسی الوهیت را به عنوان عطا از پدر پس از مرگ بر صلیب دریافت کرده است. او همچنین این را می‌آموخت که روح القدس یک شخص نیست، بلکه ظهور قدرت خدا است.

دومین آمدن مسیح: راسل باور داشت که مسیح در اکتبر ۱۸۷۴ میلادی به صورت پنهانی بازگشته است و از آن زمان از آسمان حکومت می‌کند. او باور داشت که از آن موقع "زمان جفا" آغاز شده که با فروپاشی تدریجی جامعه متمدن، حمله چند ملیتی به اسرائیل بازسازی شده، هرج و مرج جهانی، و نابودی ناگهانی همه حکومت‌های جهان در اکتبر ۱۹۱۴ میلادی منجر به پایان "زمان امتها" می‌شود. پس از شروع جنگ جهانی اول در ژوئیه ۱۹۱۴ میلادی، راسل ۱۹۱۴ میلادی را به عنوان آغاز آرماگدون تفسیر کرد.

برخی منتقدان ادعا کرده‌اند که نمادهای مورد استفاده راسل، مانند "دیسک خورشیدی بالدار" که در نسخه‌های بعدی مجموعه مطالعاتی در کتاب مقدس بر جلد کتابها چاپ شده بود، و همچنین اهرام نزدیک قبر او با شکل خاص و نماد "صلیب و تاج"، ممکن

است نشانه‌هایی از ارتباط با فراماسونری و فعالیت‌های غیبی باشد. با این حال، راسل این نماد خورشید بالدار را از کتاب ملاکی ۴ : ۲ گرفته و آن را نمادی از شروع پادشاهی هزار ساله مسیح می‌دانست، نه مرتبط با فراماسونری و خود او نیز همین اظهارات را مطرح میکرد.

همچنین او نگاه خاصی بر اهرام مصر داشت و تحت تأثیر آموزه‌های نویسندگان مسیحی همچون جان تیلور (John Taylor)، چارلز پیازی اسمیت (Charles Piazzi Smyth) و جوزف سیس (Joseph Seiss) اعتقاد داشت که هرم بزرگ جیزه در مصر توسط قوم عبری (که به نظر او با هیکسوس‌ها (Hyksos) ارتباط داشتند) تحت هدایت خدا ساخته شده است. آنها معتقد بودند که این هرم دارای اندازه‌گیریهای پیشگویی کننده‌ای است که به "اینچه‌های هرمی" موسوم بوده و به سالهای ۱۸۷۴ و ۱۹۱۴ میلادی اشاره دارد.

بر طبق کتاب راسل با عنوان (The Divine Plan of the Ages) آنها معتقد بودند که این هرم نه تنها یک بنای تاریخی بلکه یک "شاهد" و "نبی" است که به صورت نمادین برخی از رویدادهای آینده را پیش‌بینی می‌کند. او به هرم بزرگ جیزه به عنوان "سنگ شاهد و نبی خدا" نگاه می‌کرد و بعد از درگذشتش بنای مزار او را همچون یک هرم ساختند. او بر این باور بود که برخی متون کتاب مقدس، از جمله اشعیا ۱۹ : ۱۹ - ۲۰، نشان می‌دهند که روزی درک کاملی از هرم بزرگ به دست خواهد آمد.

او بر این اعتقاد بود که راهروهای صعودی و نزولی این هرم نشان‌دهنده مفاهیمی همچون سقوط انسان، اعطای شریعت موسی، مرگ مسیح و به آسمان برده شدن قدیسان است. او برای پیش‌بینی وقایع از روش اندازه‌گیری نمادین استفاده می‌کرد؛ به طوری که هر اینچ از راهروهای هرم را معادل یک سال می‌دانست. او در همان کتاب خود نوشته که

"هرم گواهی می‌دهد که پایان سال ۱۹۱۴ میلادی، آغاز زمان مصیبتی خواهد بود که هرگز مانند آن نبوده است."

سلامتی راسل در سه سال منتهی به مرگ او به طور قابل توجه‌ای کاهش یافت. در طول آخرین سفر خدمتی خود به غرب و جنوب غربی ایالات متحده، او به طور فزاینده‌ای مبتلا به عفونت ادراری شد اما توصیه برای ترک این سفر را نادیده گرفت. او در ۳۱ اکتبر ۱۹۱۶ میلادی در سن ۶۴ سالگی در نزدیکی پامپا، تگزاس، در حالی که با قطار به بروکلین باز می‌گشت، درگذشت.

یکی از همکاران راسل اظهار داشت که بدن راسل در سن ۶۴ سالگی فرسوده‌تر از جسد پدرش بود که در سن ۸۴ سالگی درگذشت. قبر او با سنگ قبر مشخص شده است. در همان نزدیکی یک بنای یادبود هرمی به ارتفاع ۷ فوت قرار داشت که توسط انجمن کتاب مقدس و رساله دیده‌بان در سال ۱۹۲۱ میلادی ساخته شد. بنای یادبود هرمی که بر سر مزار راسل بود بعداً تخریب و متعاقباً در سپتامبر ۲۰۲۱ میلادی برداشته شد. از همین جا بود که شکل گرفتن تفکر ایده هرمی به عنوان سنگ شاهد، بر رهبران بعدی نهضت‌های کلیسا تأثیر گذارد آن چنان که به هرمها به عنوان نمادهایی با معنا و نقش کتاب مقدسی نگاه می‌کردند.

پس از مرگ راسل همچنان ایده پیش‌بینی تاریخ پایان دنیا در صدر بود و این موضوع به طور مداوم در محافل کلیسایی مطرح می‌گشت و جنبشهایی حول بررسی نشانه‌های آخرالزمان و پیشگوییهای کتاب مقدس شکل گرفت. از جمله رهبران برجسته‌ای که آثار چارلز تیز راسل را مورد استفاده قرار داد و آموزه‌هایی همچون تقسیم بندی تاریخ اعصار کلیسا به چند دوره و تخصیص فرشته‌ای خاص برای هر دوره و تعیین تاریخ آخرالزمان را در تعلیمات خود داخل کرد می‌توان از ویلیام ماریون برانهام (William Marion Branham) یاد کرد. او ایده ادوار کلیسایی کلارنس لارکین، نویسنده

باپتیست را مطالعه کرد و مفهوم پیغام‌آوران هر دورهٔ کلیسا را نیز از چارلز تیز راسل استخراج کرد ولی با تغییراتی در هر بخش و به خصوص تغییر نام چند پیغام‌آور آنها را بازنشر نمود.

پس از مرگ راسل، بحرانی دربارهٔ رهبری رادرفورد (Rutherford) از جامعه به وجود آمد که به شکافی گسترده در سراسر جنبش انجامید. تا سال ۱۹۳۱ میلادی، تقریباً سه چهارم، حدود ۵۰۰۰۰ دانشجوی کتاب مقدس که در سال ۱۹۱۷ میلادی با جامعه همکاری داشته‌اند، آنها را ترک کرده بودند. این باعث تشکیل چندین دسته با نامهای مختلف از دانشجویان کتاب مقدس شد. کسانی که همچنان به انجمن برج دیده‌بان وابسته بودند، در سال ۱۹۳۱ میلادی نام شاهدان یهوه را به خود اختصاص دادند، در حالی که کسانی که روابط خود را با جامعه قطع کردند، گروه‌های خود شامل "مؤسسهٔ شبانی کتاب مقدس" در سال ۱۹۱۸ میلادی، "جنبش مبلّغان خانگی" در سال ۱۹۱۹ میلادی و "انجمن دانشجویان کتاب مقدس" را در سال ۱۹۲۹ میلادی تشکیل دادند.

تحقیق، ترجمه و تألیف: زوفا رایان

شما می‌توانید جهت آشنایی بیشتر با مشاهیر تاریخ کلیسا، از وب سایت رسمی کلیسای خداوند عیسی مسیح به نشانی www.persian-ljc.com دیدن فرمایید.

منابع:

Encyclopedia Britannica. (2024, October 27). *Charles Taze Russell*. In *Encyclopedia Britannica*. Retrieved November 9, 2024, from

<https://www.britannica.com/biography/Charles-Taze-Russell>

Charles Taze Russell.(2024, May 20). In *Wikipedia*.

https://en.wikipedia.org/wiki/Charles_Taze_Russell

Paisley, C. (2023, September 3). *Who is the seventh church age messenger?* Retrieved December 26, 2024, from

<https://christiangospelchurch.org/who-is-the-seventh-church-age-messenger/>

Eschatology of Jehovah's Witnesses. (2024, September 24). In *Wikipedia*. Retrieved November 9, 2024, from

https://en.wikipedia.org/wiki/Eschatology_of_Jehovah%27s_Witnesses

Believe The Sign. (2022, April 20). *William Branham and the Watchtower Society*. Retrieved December 26, 2024, from

https://en.believethesign.com/index.php?title=William_Branham_and_the_Watchtower_Society&mobileaction=toggle_view_desktop